

Sagen fra samme Side, hvorfra jeg, maa se den, nemlig at vi her, hvor vi gjøre et meget vigtigt og betydeligt Skridt videre paa den offentlige Bane, skulle være overmaade forsigtige og ikke tage Noget, som man maa befrygte vil forvandle og besværliggjøre den hele Udvikling i Fremtiden. Jeg har den Tro, at denne Lov vil gjøre det, selv om det virkelig skulde vise sig, hvad Ingen af os nu kan sige, at den er en Overgangslø, naar man nemlig ikke vil bruge dette Ord i samme Betydning, hvori det kan bruges om enhver anden Lov, thi i en vis Forstand er enhver Lov jo en Overgangslø; men hvorvidt den foreliggende Lov, i det snevære Begreb er en Overgangslø, veed Ingen af os. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har den Tillid til Indenrigsministeren, at den ærede Minister paa ingen Maade selv vil finde sig tilfreds med en Lov som denne, uden for en Tid, men at han vil gaae videre, og i den Tro kan jeg være fuldkommen enig med ham; men jeg kan ikke i god Tro dertil tage denne Lov, ialtfald ikke saaledes, som den er, fordi jeg ikke veed, om den ærede Indenrigsminister sidder længe eller kort paa den Plads, hvor han sidder. (Ministeren: Meget længe!) Da den ærede Minister siger, at han vil sidde der meget længe; det vil jeg ogsaa ønske; men eengang vil dog Vorherre tage ham, og dersom Udviklingen saa var bleven forvansket ved denne Lov, saa er det et Spørgsmaal, om ikke hans Eftermand vilde sige: Nei, det er netop det Sunde og Rigtige, det er noget Godt, vi ere komne ind paa, det skulle vi beholde, vi ere her komne til det Bedste, vi kunne faae. Det kan skee, og man kan altsaa ikke med Hensyn til saadanne Love troste sig med den enkelte Mandes Levetid enten som Minister eller som Menneſſe. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds sluttede sig til hvad den ærede Minister havde sagt, at man for at støtte den nuværende Valglov til Rigsdagen skulde gaae ind paa dette Lovforslag. Den ærede Minister antydede, at han selv havde mærket Vindpust, som havde tydet paa, at man fra Kjøbstæderne ønskede og vilde arbejde hen til en særlig Valglov for deres Valg til Folkethinget, og som et Bidrag til at forhindre en

saadan Søndring vil han have denne Lov, efter hvilken Kjøbstad og Land skulle slaaes sammen i Amtsraadet; men det forundrede mig overordentlig meget, at den ærede Minister har kunnet mene, at denne Lov vilde virke i den nævnte Retning; thi den gaaer jo netop i den Retning, som disse Vindpust antyde. De gif jo ud paa, at Kjøbstæderne ikke vare tilfredse med de almindelige Valg, hvor der vælges af Kjøbstad og Land under Et; de vilde vælge alene, og det er jo netop det, vi her give dem Ret til. Vi sige: Til Amtsraadet skulle I have Lov til at vælge som en særegen Valgklasse; den Andeel af Amtsraadets Medlemmer, I kunne vælge, skulle I vælge selv, afsluttede som en særegen Valgklasse. Jeg synes, at det netop er at bidrage til, at disse Vindpust kunne vove op til Blæst — ikke til Storm — men Blæst kan der blive; man antyder jo nemlig ved en Lov som denne, at Kjøbstædernes Ønsker ere begrundede. Vi gjøre Begyndelsen her og opfordre til at gaae videre, og at det skulde kunne virke paa modsat Maade, kan jeg aldeles ikke forstaae; — var der i denne Lov en almindelig eensartet Valglov for Kjøbstad og Land, hvorefter der skulde vælges efter de samme Forskrifter, saa kunde jeg forstaae det, men jeg kan ikke forstaae det, naar man vil sammensætte Amtsraadet paa den Maade, at man opfylder Kjøbstædernes Ønske om at udgjøre en egen Valgklasse. — Naar det altsaa siges, at man skal gaae ind paa dette Forslag, for at den bestaaende Forsatning derved kunde vinde Fasthed, da kan jeg, som sagt, slet ikke forstaae en saadan Slutning. Man siger: Kjøbstad og Land skulle virke sammen, for at de kunne lære og arbejde sammen; de skulle virke sammen, sagde den ærede Minister, og dersom de ikke ville, dersom de synes, det er urigtigt, saa skulle vi netop vedtage en Lov, der skal tvinge dem dertil. Den ærede Minister brugte en Eignelse med Hensyn til Forholdet mellem Loven og min ringe Person; han sagde, at naar en Mand blev bekendt med et Fruentimmer, kunde det ofte være, at de i Begyndelsen mødte hinanden med stor Modbydelighed, og dog kunde de efterhaanden fatte Kjærlighed til hinanden og blive Mand og Kone, og saaledes meente han ogsaa, det kunde komme